

KÁNTÁS BALÁZS

Szív – *roncsok* úsznak az égen.
Fenyők nyársalják fel őket.
Fuldokló szárny – pár csapkod
a vasnehéz levegőben.

Eltömődött artériákban
vergődik két (EGYEDÜL – LÉT).
Szén-dioxid öleli őket –:
át-dermednek alvadt vérré.

Végzetes adag szót
vágtaal hozzám –:
Te, akit vágáns angyalok
(s z e r e t h e t e t e t l e n s é g g e l)
vádoltak.

Jég – tömb – ölelésben
ÁLLSZ, még most is,
a gleccsercella mélyén,
gyilkos szépség – árvaság – tekintettel –:
felolvaszthatatlan arc.

Fekete füzetbe
jegyzem a (NEVED)et –:
másutt most
nem adatott
*száma*ra hely...

Név nélkül állsz
immár élém, —:—:
fosztott szárnyú, (*magát*)
hullásra ítélt
(a * n * g * y * a * l).

A hallgatás öndefinícióján
túli pusztában
– ÁLLSZ –,
(el)bizonytalan(ított)
lány – körvonal.

Arcodat méhviasz,
szemeidet (– JÉG –) fedi el,
ha (— szerethetnélek —),
megolvasztanának egyszerű,
emberi —: *szakak*.

A lövészárokban is
(ÓT) ölelnéd, akit végig
gyáva voltál
nével illetni.

Lövedékek röpködnek –: most
nem segítenek a
váll-lapodra illesztett
bádogcsillagok ...

Legszívesebben belehalnál
egy szívlövésbe, de
csak egy srapsnerszilánk
jut –: az agyadba.